Un breu resumen

Réduction des émissions de méthane entérique chez les ruminants : enjeux, solutions et perspectives à l'échelle de l'animal et des systèmes d'élevage

https://productions-animales.org/article/view/9470

Les **emissions de metà** estan correlacionades amb **l'edat al part**, la **fertilitat**, la **salut** i la **mida** de l'animal. A més, tenen efectes positius en el **rendiment econòmic de l'explotació** (reducció dels costos d'alimentació, despeses veterinàries, etc.).

Una estratègia clau és reduir les pèrdues, en particular la mortalitat i els períodes improductius.

A França, **l'edat al primer part** en el 65% de casos és als tres anys, reduir aquesta edat a dos anys permetria estalviar una cohort anual d'un milió d'animals reproductors gairebé adults, que **produeixen entre 250 i 300 g de metà per animal al dia**. Aquest canvi depèn principalment del sistema de producció, però la **selecció per a la precocitat** pot contribuir, sobretot a les races de carn. Al bestiar de carn, també és important **limitar el nombre d'anys sense parts** i, per tant, maximitzar la fertilitat.

En segon lloc, reduir la **taxa de reemplaçament** al 25% anual contribuiria a una reducció del 6% en les emissions de metà de la cabana lletera francesa ***per al primer part als dos anys*** i fins a un 10% per als parts als tres anys.

Una tercera mesura és la reducció de les emissions de metà relacionades amb les necessitats **de manteniment** de l'animal, independentment de la seva producció. La mida adulta de les races franceses, tant lleteres com de carn, és considerable. Això implica un alt consum d'aliment al llarg de la seva vida productiva. Una **reducció de 100 kg en el pes adult**, assolible mitjançant selecció, disminuiria els requeriments de manteniment en un 10% i comportaria una reducció entre el 3% i el 5% en les emissions de metà, depenent de la proporció del manteniment respecte als requeriments totals.

Aquesta selecció per a una mida més petita podria realitzar-se sense efectes adversos en la producció de llet, ja que la correlació genètica entre els dos trets és molt feble. Un desenvolupament més precoç, facilitat per una mida més petita, promouria l'acumulació de greix en els animals destinats a la producció de carn, reduint l'edat de sacrifici i la necessitat de concentrats.

Finalment, dins d'un sistema de producció determinat, els animals amb baixa producció de llet emeten gairebé tant metà com els seus homòlegs, produint, per tant, més metà per kg de llet, i cal evitar-los. Seleccionar animals amb **millor eficiència alimentària** i **més robustesa** (millor adaptats al seu entorn) també és una eina valuosa.

Les modificacions a la dieta tenen un efecte moderat (entre un 10% i un 20%) en comparació amb alguns additius (entre un 20% i un 40%), però solen tenir menys conseqüències negatives (observades o previstes) sobre altres components de l'animal o del sistema. Tenen un efecte

immediat sobre la variació de les emissions de metà entèric, a diferència dels mecanismes genètics, l'efecte dels quals s'estima que triga 10 anys.

L'últim model de racionament INRA-2018 (INRA, 2018) calcula les emissions de metà basant-se en la matèria orgànica digestible i inclou el nivell d'ingesta d'aliment i la proporció de concentrats a la dieta, estimant una disminució en el rendiment de metà per cada punt percentual d'augment als concentrats de l'aliment.